

Héraðsdómur Suðurlands

Dómur 9. júlí 2019

Mál nr. S-31/2019:

Héraðssaksóknari

(Kolbrún Benediktsdóttir varahéraðssaksóknari)

gegn

Vigfúsi Ólafssyni

(Óskar Sigurðsson lögmaður) og

X

(Guðni Jósep Einarsson lögmaður)

Dómur

Mál þetta, sem dómtekið var þann 26. júní sl., er höfðað með ákæru héraðssaksóknara, dagsettri 23. janúar 2019, á hendur ákærðu, X og Vigfúsi Ólafssyni, fyrir hegningarlagaþrot, framin miðvikudaginn 31. október 2018 að Kirkjuvegi 18 á Selfossi svo sem hér greinir:

1. Gegn ákærða Vigfúsi fyrir brennu og manndráp, en til vara brennu og manndráp af gáleysi, með því að hafa lagt eld að pappakassa og gardinum í stofu á neðri hæð íbúðarhússins og valdið þannig eldsvoða sem hafði í för með sér almannahættu, vitandi af Guðmundi Bárðarsyni, [...] og Krístrúnu Sæbjörnsdóttur, [...] sem voru gestkomandi í svefnherbergi á efri hæð hússins, en eldurinn magnaðist upp og hafði breiðst út um húsið þegar slökkvistarf hófst. Afleiðingar þessa voru þær að Guðmundur og Krístrún létust af völdum kolmónoxíðeitrunar vegna innöndunar á reyk og húsið gjöreyðilagðist, en ákærði gerði enga tilraun til að aðvara Guðmund og Krístrúnu um eldinn, eða koma þeim til bjargar, áður en hann yfirgaf húsið.

Telst þetta verða við 1., sbr. 2. mgr. 164. gr. og 211. gr. en til vara við 1., sbr. 2. mgr. 164. gr. og 215. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940.

2. Gegn ákærðu X fyrir almannahættubrot, með því að hafa látið hjá líða að gera það sem í hennar valdi stóð til þess að vara við eldsvoða, eins og lýst er í ákærulið 1, en X gerði

enga tilraun til að aðvara Guðmund og Krístrínu sem voru stödd í herbergi á efri hæð hússins um eldinn, eða koma þeim til bjargar, áður en hún yfirgaf húsið af völdum eldsins.

Telst þetta varða við 169. gr. almennra hegningarlaga.

Þess er krafist að ákærðu verði dæmd til refsingar og greiðslu alls sakarkostnaðar.

Einkaréttarkröfur:

Af hálfu A, er þess krafist að ákærða Vigfúsi verði gert að greiða honum kr. 5.000.000,- auk vaxta samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 frá 31. október 2018, en síðan dráttarvaxta skv. 1. mgr. 6. gr. sömu laga af þeirri fjárhæð, að liðnum mánuði frá birtingu kröfunnar fyrir kærða til greiðsludags. Þá er þess krafist að ákærða verði gert að greiða málskostnað að mati dómsins eða samkvæmt framlögðum málskostnaðarreikningi er lagður verður fram við aðalmeðferð málsins ef til kemur, að viðbættum virðisaukaskatti.

Af hálfu B er þess krafist á að ákærða Vigfúsi verði gert að greiða honum samtals 7.064.155 kr. með vöxtum samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 af 5.000.000 kr. frá 31. október 2018, og með 4,5% ársvöxtum samkvæmt 1. mgr. 16. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993 af 2.064.155 kr. frá 31. október 2018, hvort tveggja til þess dags er mánuður er liðinn frá birtingu bótakröfu þessarar fyrir kærða, en með dráttarvöxtum samkvæmt 1. mgr. 6. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 af 7.064.155 kr. frá þeim degi til greiðsludags. Þá er þess krafist að ákærða verði gert að greiða málskostnað að mati dómsins eða samkvæmt framlögðum málskostnaðarreikningi er lagður verður fram við aðalmeðferð málsins ef til kemur, að viðbættum virðisaukaskatti.

Af hálfu C, er þess krafist að ákærða Vigfúsi verði gert að greiða honum 4.000.000 kr. auk vaxta samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 frá 31. október 2018, en síðan dráttarvaxta samkvæmt 1. mgr. 6. gr. sömu laga af þeirri fjárhæð að liðnum mánuði frá birtingu kröfunnar fyrir kærða til greiðsludags. Þá er þess krafist að ákærða verði gert að greiða málskostnað að mati dómsins eða samkvæmt framlögðum málskostnaðarreikningi er lagður verður fram við aðalmeðferð málsins ef til kemur, að viðbættum virðisaukaskatti.

Af hálfu D, er þess krafist að ákærða Vigfúsi verði gert að greiða henni 4.364.650 kr. með vöxtum samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 af 4.000.000 kr. frá 31. október 2018, og með 4,5% ársvöxtum samkvæmt 1. mgr. 16. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993 af 364.650 kr. frá 13. nóvember 2018, hvort tveggja til þess dags er mánuður er liðinn frá birtingu bótakröfu þessarar fyrir kærða, en með dráttarvöxtum samkvæmt 1. mgr. 6. gr. laga um vexti og verðtryggingu (svo) nr. 38/2001 af 4.364.650 kr. frá þeim degi til greiðsludags. Þá er þess krafist að ákærða verði gert að greiða málskostnað að mati dómsins eða samkvæmt framlögðum málskostnaðarreikningi er lagður verður fram við aðalmeðferð málsins ef til kemur, að viðbættum virðisaukaskatti.

Af hálfu E, er þess krafist að ákærða Vigfúsi verði gert að greiða honum kr. 5.000.000,- auk vaxta samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 frá 31. október 2018, en síðan dráttarvaxta skv. 1. mgr. 6. gr. sömu laga af þeirri fjárhæð, að liðnum mánuði frá birtingu kröfunnar fyrir kærða til greiðsludags. Þá er þess krafist að ákærða verði gert að greiða málskostnað að mati dómsins eða samkvæmt framlögðum málskostnaðarreikningi er lagður verður fram við aðalmeðferð málsins ef til kemur, að viðbættum virðisaukaskatti.“

Með framhaldsákæru dagsettri þann 11. febrúar sl. var eftirfarandi viðbót gerð á ofangreindri ákæru:

„Einkaréttarkröfur:

Af hálfu F, er þess krafist að ákærðu verði dæmd in solidum til að greiða henni bætur að fjárhæð kr. 6.808.773, auk vaxta samkvæmt 8. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu frá tjónsdegi til þess dags er mánuður er liðinn frá dagsetningu bótakröfunnar, og dráttarvaxta samkvæmt 9. gr. sömu laga frá þeim degi til greiðsludags, samanber 6. gr. sömu laga. Þess er

krafist að ákærðu verði dæmd in solidum til að greiða lögmannskostnað tjónþola samkvæmt tímaskýrslu, auk virðisaukaskatts, sem lögð verður fram við aðalmeðferð málsins fyrir dómi.

Af hálfu F, er þess krafist að ákærðu verði dæmd in solidum til að greiða honum bætur fjárhæð kr. 5.000.000, auk vaxta samkvæmt 8. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu frá tjónsdegi til þess dags er mánuður er liðinn frá dagsetningu bótaákröfunnar, og dráttarvaxta samkvæmt 9. gr. sömu laga frá þeim degi til greiðsludags, samanber 6. gr. sömu laga. Þess er krafist að ákærðu verði dæmd in solidum til að greiða lögmannskostnað tjónþola samkvæmt tímaskýrslu, auk virðisaukaskatts, sem lögð verður fram við aðalmeðferð málsins fyrir dómi.“

Ákærðu krefjast aðallega sýknu af öllum kröfum ákæruvaldsins en til vara vægustu refsingar sem lög leyfa. Þá krefjast ákærðu þess að bótaákröfum verði vísað frá dómi, til vara að þau verði sýknuð af þeim og til þrautavara að þær verði lækkaðar verulega.

Málavextir.

Miðvikudaginn 31. október kl. 15:53 barst lögreglu tilkynning um að eldur væri í einbýlishúsi við Kirkjuveg 18 á Selfossi og var talið að einn aðili væri innandyra. Í frumskýrslu H lögreglumanns segir að hann hafi ekið inn Kirkjuveg til suðurs frá Eyravegi og hafi mátt sjá mikinn eld og reyk frá Kirkjuvegi 18 og hafi mátt sjá eldtungur koma frá gluggum og hurð á neðri hæð. Hafi ákærðu staðið fyrir utan húsið og hafi sjúkraflutningamaður tjáð honum að hún hafi heyrt í manneskju öskra inni í húsinu á efri hæð. Lögreglan hafi ekki reynt björgunaraðgerðir þar sem mikill eldur hafi verið í húsinu. Við aðaldyr og í anddyri hafi mátt sjá mikinn eld og reyk stíga út, þá hafi mátt sjá að stigi upp á efri hæð hússins hafi verið orðinn alelda. Í frumskýrslu segir að ákærðu hafi verið sjáanlega æst og óróleg. Hafi ákærða X sagt að Gummi og Krístrún væru inni á efri hæð hússins og vildi hún meina að ákærði Vigfús hefði kveikt í innandyra en hann hefði verið að leika sér með eld allan daginn og þá hafi hann montað sig af því að hafa kveikt í. Í skýrslu I lögreglumanns kemur fram að ákærða X hafi hrækt og öskrað á ákærða Vigfús að hann væri ógeðslegur morðingi. Hafi hún ítrekað kallað á meðákærða og sagt að hann hefði gert þetta og hann væri morðingi. Í skýrslu J lögreglumanns kemur fram að ákærða X hafi öskrað stanslaust á meðákærða: „Þú gerðir þetta, morðinginn þinn“ og þá hafi hún hrækt á hann. Ákærðu voru handtekin kl. 16:03 og færð í fangageymslur. Fram kemur í skýrslu J að ákærði Vigfús hafi sagt að hann væri morðingi, hann væri með mannlíf á samviskunni. Þá hafi hann spurt hvort hann væri morðingi og hvort þau væru lifandi.

Fyrsta slökkviliðsbifreið mun hafa komið á vettvang kl. 16:00 og kemur fram í dagbók brunavarna Árnassýslu að það mikill eldur hafi verið í húsinu að ekki hafi verið hægt að senda reykafara inn. Stigi hafi verið reistur við gafli hússins og rúða brotin en litur reyksins og kraftur hafi verið svo mikill að ekki hafi verið möguleiki á að fara inn. Hafi hiti innandryra mælst meira en 150°C með IR vél og ekki hafi verið hægt að sjá hvort fólk væri innandryra. Þegar ljóst hafi orðið að engum yrði bjargað hafi verið lögð áhersla á að kæla herbergið sem talið hafi verið að einstaklingarnir væru í. Að loknu slökkvistarfi fundust lík þeirra Guðmundar Bárðarsonar og Krístrúnar Sæbjörnsdóttur í svefnherbergi á efri hæð hússins og var niðurstaða bráðabirgðakrufningar sú að dánarorsök þeirra beggja væri innöndun kolmónoxíðs. Hafi verið sót í öndunarvegi og lungum þeirra beggja og engin ummerki um ofbeldi hafi verið að sjá á líkunum. Í krufningarskýrslu K réttarmeinafræðings frá 5. desember 2018 segir að á Krístrúnu hafi verið merki um áhrif vegna mikils hita og ásamt miklu magni af kolmónoxíði sem fundist hafi í blóði hennar gefi það til kynna að hin látna hafi orðið fyrir áhrifum af eldinum í nokkurn tíma meðan hún var enn á lífi (margar mínútur). Þá kemur fram að hún hafi neytt blöndu af gabapentín, kvetíapíni og etanóli rétt fyrir dauðann og megi telja að deyfandi áhrif þessara efna hafi átt þátt í dauða hennar. Í krufningarskýrslu sama réttarmeinafræðings frá 5. desember 2018 vegna Guðmundar Bárðarsonar segir að hann hafi látist vegna kolmónoxíðseitrunar af völdum innöndunar á reyk. Á honum hafi verið merki um áhrif vegna mikils hita sem sé dæmigert fyrir eldsvoða. Ásamt miklu magni af kolmónoxíði sem fundist hafi í blóði hans gefi það til kynna að hinn látni hafi orðið fyrir áhrifum af eldinum í nokkurn tíma meðan hann var enn á lífi (margar mínútur). Þá kemur fram að hann hafi neytt blöndu af gabapentín, etanóli og kvetíapíni rétt fyrir dauðann og megi telja að deyfandi áhrif þessara efna hafi átt þátt í dauða hans.

L læknir skoðaði ákærðu fljótlega eftir handtöku þeirra. Samkvæmt vottorði hans var ákærði Vigfús með áverka á hnúum eftir að hafa kýlt í vegg. Þá hafi hann verið með brunasár á báðum lærum innanvert. Þá hafi engir áverkar verið á ákærðu X. Þá skoðaði læknirinn einnig lík þeirra Guðmundar og Krístrúnar og sá hann ekki önnur áverkamerki á þeim en vegna bruna.

Samkvæmt skýrslu M lögreglufulltrúa um rannsókn á eldsupptökum voru upptök eldsins íkveikja í og við sófa í stofu á jarðhæð vestan megin í húsinu. Þá hafi ekki legið fyrir upplýsingar um að á vettvangi hafi verið í notkun eða fundist efni sem hafi þá

eiginleika að geta kveikt í sér sjálf. Þá hafi rafmagnstæki og tenglar við upptakastað borið merki utanaðkomandi elds.

Ákærði var yfirheyrður hjá lögreglu þann 1. nóvember sl. og kvað hann Guðmund, Krístrúnu og meðákærðu X hafa undanfarið dvalið á heimili hans. Hann kvaðst stundum hafa rifist við Guðmund en aðallega við meðákærðu og kvað hann sér ekki hafa liðið vel undanfarið og hafi meðákærða oft lamið hann. Hann kvaðst daginn áður hafa verið að drekka bjór með þeim þremur og hafi Guðmundur og Krístrún farið upp að sofa. Hann kvaðst ekki hafa munað hvar meðákærða hafi verið fyrir en hann hafi séð hana úti eftir að eldurinn hafi verið kominn upp. Hann kvaðst muna eftir því að hafa hringt í Neyðarlínuna og síðan hafi verið þarna fullt af slökkviliðs- og lögreglubifreiðum. Þá hafi meðákærða verið að skammast í honum og kenna honum um eldinn. Ákærði taldi að kviknað hefði í gardínu inni í stofu en hann hafi verið búinn að reyna að kveikja í pappa á sjálfum sér en slökkt í honum og hélt hann að hann hefði látið pappann á gólfið en mundi það ekki. Hann hélt að meðákærða hefði verið inni í stofu en mundi ekki hvort hún hefði beðið hann um að slökkva í kassanum. Hann kvað eldinn hafa magnast og hann hafi ekki ráðið við neitt, orðið stjarfur og gleymt því að aðrir væru í húsinu. Hefði hann vitað af því hefði hann farið upp og vakið þau meðan hann hefði haft tíma til þess. Hann hafi forðað sér út úr hitanum, dottið úr sambandi og gleymt því að hann væri ekki einn. Ákærði kvaðst ekki vita hvernig eldurinn hefði komist í gardínurnar. Ákærði kvað sér ekki hafa liðið vel, hann hafi ekki vitað hvað hann væri að hugsa að refsa sjálfum sér eða eitthvað eins og hann komst að orði.

Ákærða X var yfirheyrð hjá lögreglu sama dag að og kvaðst hún undanfarið hafa dvalið á heimili meðákærða og þar hefðu einnig dvalið Guðmundur og Krístrún. Hún kvaðst vera alkóhólisti og sprautufíkill. Hún kvað meðákærða hafa verið að ógna sér og Guðmundi. Hún og meðákærði hafi verið að drekka bjór og hafi meðákærði verið að kveikja í öllu í stofunni, gardínum og pappakössum og fötunum sínum og kvaðst hún tvisvar hafa slökkt í með því að hella bjór yfir kassana. Hafi Guðmundur og Krístrún verið uppi og hafi Krístrún verið búin að koma niður og sagt honum að hætta. Hafi ákærða farið í klósettið og ekki muna eftir neinu fyrir en hún hafi vaknað og hafi allt verið í reyk. Hún kvaðst þá hafa farið út og hafi meðákærði þá verið kominn út. Hún hélt að Guðmundur og Krístrún hefðu verið uppi en allt hafi verið orðið logandi og því hafi hún ekki getað tékkað á þeim. Hún kvaðst hafa heyrt brothljóð og hélt að þau hefðu farið út um gluggann. Í skýrslutöku hjá lögreglu þann 8. nóvember sl. kvaðst ákærða ekkert hafa

getað gert til að vara fólkið við eldinum eftir að hann hafði kviknað vegna þess að hún hafi dottið út sökum hræðslu. Hún hafi reynt að slökkva eldinn og síðan hafi hugsunin verið að koma sér út. Hún kvaðst ekkert hafa getað gert til þess að bjarga fólkinu sem var inni í húsinu.

Ákærða Vigfúsi var tekið blóð til rannsóknar á alkóhóli, lyfjum og ólöglegum ávana- og/eða fíkniefnum kl. 16:55 sama dag. Samkvæmt niðurstöðu rannsóknarstofu í lyfja- og eiturefnafræði reyndist magn alkóhóls í blóði hans vera 1,91‰ en önnur efni voru ekki mælanleg í sýnunum. Ákærðu X var tekið blóð til sams konar rannsóknar kl. 17:15 sama dag og samkvæmt niðurstöðu rannsóknarstofunnar reyndist magn alkóhóls í blóði hennar vera 1,41‰ en önnur efni voru ekki mælanleg í sýnunum.

N verkfræðingur var fenginn til þess að meta hvort almannahætta hefði skapast vegna íkveikjunnar og í skýrslu hans dagsettri 27. desember 2018 segir að samkvæmt gögnum málsins virðist að einstaklingarnir á efri hæðinni hafi orðið varir við eldinn þegar fyrst hafi verið kveikt í pappakössum í stofunni því annar þeirra hefði komið niður og átt í orðaskiptum við húsráðanda en farið síðan aftur upp. Þegar þau hafi aftur orðið vör við reyk frá brunanum virðist sem stiginn niður af hæðinni hafi þá þegar verið orðinn ill- eða ófær vegna reyks og hita. Hafi herbergishurðin fram í stigann staðið opin á brunatímanum auk þess sem glugginn á suðurhliðinni hafi verið opin sem hafi gert það að verkum að reykurinn hafi leitað upp í herbergið og fyllt það af reyk. Slíkur reykur og hiti skapi fljótt lífshættulegar aðstæður fyrir fólk og slævi alla rökhugsun. Ekki hafi verið um aðra flóttaleið að ræða frá herberginu. Mögulega hefði verið hægt að vinna nokkurn tíma með því að loka herbergishurðinni og brjóta síðan gluggann á suðurhlið hússins og láta sig falla þá leiðina. Það sé þó ekki hættulaus leið því fallið sé líklega um 3,5 m og mikil hætta á alvarlegum skurðsárum vegna glersins í glugganum og á jörðinni fyrir neðan. Það var niðurstaða N að um eldsvoða í skilningi 164. gr. almennra hegningarlaga hafi verið að ræða og myndi eldur í sófanum ekki hjaðna niður, heldur valda útbreiðslu elds um allt húsið. Þá hafi almannahætta verið fyrir hendi þar sem aðilum á efri hæð hússins hafi ekki verið gert viðvart um eldinn og þeim því bersýnilegur lífsháski búinn. Þá hafi verið hætta á yfirgripsmikilli eyðingu eigna í húsinu, bæði fasteigninni sjálfri og öllu lausafé.

Sami matsmaður var fenginn til þess að meta nánar tiltekin atriði varðandi brunann, í fyrsta lagi hversu fljótt frá íkveikju lífi og heilsu manna sem staddir hafi verið á neðri hæð hafi verið hætta búin af völdum reyks, í öðru lagi hversu fljótt lífi og heilsu

fólks á neðri hæð hafi verið hætta búin sökum hitageislunar frá eldsvoðanum, í þriðja lagi hvort mögulegt væri að eldur hefði verið kveiktur með beinum hætti í sófanum jafnframt því að kviknað hafi í honum vegna logandi gluggatjalda sem fallið hafi á sófann, í fjórða lagi hvort mögulegt væri að eldur hafi verið kveiktur á fleiri stöðum en í sófanum og í fimmta lagi, ef svarið við þriðju og fjórðu spurningu felur í sér möguleika á að eldur hafi verið kveiktur á fleiri en einum stað, sé óskað eftir mati á því hvaða áhrif það hafi haft á útbreiðslu reyks, hita og elds og þá hversu fljótt frá íkveikju lífi og heilsu manna sem staddir hafi verið á neðri hæð hússins hafi stafað hætta af eldsvoðanum. Svar matsmannsins dagsett 13. apríl sl. við fyrstu spurningu var að aðstæður í stofunni væru orðnar fólki hættulegar á 2-3 mínútum frá íkviknun auk þess sem hitageislun frá reyklaginu sé farið að valda hættu. Svar við annarri spurningu var að fólk í stofunni væri komið í hættu af beinni hitageislun frá eldinum í sófanum eftir um 2 mínútur, en þeir sem séu á ganginum, annars staðar en framan við hurðina, fái ekki á sig teljandi hitageislun nema frá heitu reyklaginu. Svar við þriðju spurningu var að ljóst væri að eldur í gluggatjöldunum sem falli á sófann geti kveikt í honum og mögulegt sé að kveikja í honum með litlum gasloga eins og á venjulegum gaskveikjara. Svar matsmanns við fjórðu spurningu var að hvorki væri hægt að fullyrða að eldur hefði verið kveiktur á fleiri en einum stað né að svo hafi ekki verið gert. Matsmaður svaraði fimmtu spurningu á þann hátt að með því að eldur væri kveiktur í fleiri en einu húsgagni samtímis væri vaxtarhraði brunans heldur hraðari en við bruna eingöngu í þriggja sæta sófanum og mögulega líka í gluggatjöldunum en afltoppur hans yrði ekki teljandi meiri fyrstu mínútur eldsins. Þá taldi matsmaður aðstæður fyrir fólk í stofunni á neðri hæð hússins vera orðnar hættulegar á nær sama tíma, þ.e. 2-3 mínútum frá íkviknun í húsgögnunum.

O geðlæknir var fenginn til þess að framkvæma geðrannsókn á ákærða Vigfúsi og er greinargerð hans dagsett 20. desember 2018. Í henni kemur fram að engar vísbendingar hafi komið fram hjá ákærða um einkenni geðrofs, ranghugmynda, rugls eða ofskynjana. Hann sé með lága greind, tornæmur en sé líkast til betur gefinn en nýjasta greindarpróf sýni. Þá hafi lífsstíll síðustu ára tekið sinn toll. Hann hafi engin merki um þunglyndissjúkdóm, kvíðaröskun, geðhvarfasjúkdóm eða eiginlegan geðklofasjúkdóm. Hann greinist með merki um persónuleikaveilu, andfélagslegan persónuleika, mest á fullorðinsárum í kjölfar mikillar áfengisneyslu. Hann sýni einnig snögg geðhrif, sé háður öðrum og sé kvíðinn, hann forðist hluti og geti orðið hvatvís. Meginvandi ákærða sé mikil áfengissýki sem hann hafi algjörlega misst stjórn á, hann sé háður öðrum og láti

aðra stjórna sér. Hann sé mjög hræddur við að valda öðrum vandræðum. Hann vilji einn bera alla sök á brunanum og vilji ekki að meðákærða beri neinn skaða af málinu. Þetta sé vegna hins viðkvæma persónuleika hans og hræðslu við hefndaraðgerðir. Þá sé ákærði örugglega sakhæfur.

O óskaði eftir mati P, sérfræðings í klínískri sálfræði og réttarsálfræði, á þroska og persónuleika ákærða og í álitum hans dagsettu þann 13. desember 2018 kemur fram að ákærði eigi langa sögu um áfengisvanda, endurtekið þunglyndi og félagskvíða. Saga sé um sjálfsvígshæðun, m.a. hafi hann kveikt í sjálfum sér og öðru til að deyja. Hann skori á tornæmisstigi á greindarprófi og á persónuleikaprófi komi fram vísbendingar um þunglyndi, lágt sjálfsmat og kvíða í félagslegum samskiptum sem hafi valdið honum töluverðri hömlun í lífinu. Einnig komi fram óvenjulegt hegðunarmynstur sem skýrist mest af langvinnum áfengis- og fíkniefnasjúkdómi. Þá séu sterkar vísbendingar um langvinna hæðispersónuleikaröskun (dependent) en ákveðin einkenni jaðarpersónuleikaröskunar (borderline). Hann hafi alltaf verið félagskvíðinn og vegna þroskastöðu, kvíða og annarra þátta þróað með sér persónuleikaröskun sem lýsi sér í því að vera háður öðrum, ósjálfstæður og að leita eftir samþykki annarra. Þá hafi hann sýnt af sér óábyrga og andfélagslega hegðun m.a. með því að vinna ekki, ljúga, stela og neyta fíkniefna og sýnt sjálfskaðandi hegðun án þess að huga að öryggi annarra.

Óskað var eftir yfirmati á framangreindu mati og voru Q sálfræðingur og R geðlæknir dómkvödd til starfans þann 15. febrúar sl. Yfirmatið er dagsett 4. mars sl. og þar kemur m.a. fram að ákærði hafi snemma trúað því að hann væri einskis virði og hafi hann þróað mörg óhjálpleg bjargráð til að fela þá vissu. Hann hafi snemma farið að ljúga og forðast erfiðar aðstæður. Hann hafi átt erfitt með að setja mörk og það hafi verið auðvelt að stjórna honum. Hann uppfylli einnig viðmið fyrir hæðispersónuleikaröskun og jaðarpersónuleikaröskun. Hann hafi ríka tilhneigingu til að láta aðra annast um sig sem leiði til þess að hann eigi það til að verða undirgefinn og hengja sig á aðra. Hann eigi sögu um að meiða sig, hóta að fyrirfara sér og sjálfsvígstilraunir. Hann hafi brennt sig og skorið viljandi. Hann eigi það til að missa stjórn á skapi sínu og geti orðið reiður út af smámunum. Þó að hann uppfylli ekki viðmið um andfélagslega persónuleikaröskun hafi hann sýnt af sér andfélagslega hegðun án þess að hugsa um öryggi annarra. Að mati yfirmatsmanna er ákærði ekki haldinn neinum þeim atriðum sem talin séu upp í 15. gr. almennra hegningarlaga sem hafi gert hann alls óhæfan að stjórna gerðum sín þann 31.

október sl. Þá sé ekkert læknisfræðilegt sem komi í fyrir að refsing geti borið árangur, sbr. 16. gr. sömu laga.

Í þinghaldi þann 11. febrúar sl. var S, geð- og embættislæknir dómkvaddur að beiðni verjanda ákærðu X til að meta að hvaða marki ölvun, geðræn vandamál og afleiðingar langvarandi fíkniefnavanda höfðu áhrif á hæfi hennar til þess að átta sig á og bregðast við hættu af eldsvoða að Kirkjuvegi 18, einnig að meta hugsanleg áhrif ölvunar, geðrænna vandamála og langvarandi fíkniefnavanda á minni hennar af atburðum. Þá var óskað eftir mati á sakhæfi, sbr. 15. gr. almennra hegningarlaga og jafnframt því hvort andleg heilsa hennar standi því í vegi að refsing beri árangur, sbr. 16. gr. sömu laga. Matið er dagsett 24. mars sl. og þar kemur fram að framangreindar lagagreinar eigi ekki við um ákærðu. Þá telur matsmaður að samverkun ölvunar, langvinnrar neyslu og geðsjúkdóms hafi gert viðbragðsflýti ákærðu það lítinn að þó hún í sjálfu sér viti og hafi vitað hvað ætti að gera hafi hún ekki gert það á verknaðarstundu. Skortur á hugarsnerpu í jafn afgerandi kringumstæðum og eldsvoða hafi án efa dregið úr getu hennar til að bregðast við með tímanlegum og réttum hætti.

Framburður ákærðu og vitna fyrir dómi.

Ákærði Vigfús skýrði svo frá fyrir dómi að hann hafi vaknað rétt fyrir kl. 8, tekið leigubíl í Krambúðina og fengið sér kók og sígarettur. Síðan hafi hann farið í bankann og í ríkið kl. 11. Hann kvaðst hafa verið búinn að drekka mikið yfir daginn og var að fikta eitthvað með eld en hann kvaðst ekki alveg vita af hverju. Hann kvaðst hafa verið að kveikja í bjórkassa eða pizzukassa, haft þetta á fótunum á sér og síðan ýtt því frá sér út á gólf þegar komið hafi verið gat á buxurnar og hann hafi brennt sig. Hann kvað minni sitt gloppótt en hann taldi að ekki hefði verið búíð að slökkva alveg í þessu, það hafi verið glóð og teppi á gólfinu. Þá hafi gardínurnar náð næstum niður á gólf en þær hafi verið mjög eldfimar. Stofan hafi logað og hafi hann ekki ráðið við neitt. Ákærði hélt að hann hefði setið í minni sófanum í stofunni upp við kómmóðuna. Ákærði mundi ekki hvort hann hefði reynt að slökkva eldinn í kassanum. Hann kvaðst hafa dottið út en hann hafi verið búinn að drekka alla daga í eitt og hálf ár og hafi hann því verið illa farinn og haldinn minnisleysi. Ákærði kvaðst muna eftir því að allar gardínurnar hafi logað og hafi eldurinn skriðið strax eftir loftinu og hafi verið orðið mjög heitt. Ákærði kvaðst síðan hafa hringt í 112 þegar hann hafi áttað sig á því að hann myndi ekki ráða við neitt og

Þegar hann hafi komið út hafi hann áttað sig á því að þarna hefði orðið stórslys. Hann kvaðst hafa séð fljótlega eftir að hann hafi verið kominn út að eldurinn væri kominn fram á gang og eldurinn hafi fljótlega farið út um hurðina. Ákærði kvaðst ekki muna eftir meðákærðu þarna inni en hann kvaðst muna eftir henni þegar þau voru úti. Hann kvað Guðmund og Krístrúnu hafa verið uppi á lofti. Þau hefðu verið búin að vera þarna einhverja daga og hafi þau oft lagt sig á daginn. Þau hafi oft farið upp, lagt sig í smástund og komið niður aftur. Ákærði mundi ekki eftir því að Krístrún hafi komið niður og skammað hann fyrir að vera að kveikja eld. Aðspurður hvort hann hefði aðvarað þau um eldinn kvaðst ákærði ekkert hafa munað eftir þeim þegar hann hafi verið þarna inni en strax þegar hann hafi komið út hafi hann munað eftir þeim og þá hafi hann farið í geðshræringu og óttast að þeim yrði ekki bjargað og húsið myndi algjörlega skemmast. Hann hafi því orðið mjög skelkaður. Ákærði mundi eftir að hafa hitt Guðmund og Krístrúnu fyrr um morguninn en þau hafi farið einn og einn dag til Reykjavíkur og gist þar. Ákærði taldi að hefði hann munað eftir þeim hefði hann getað farið upp áður en reykurinn hafi leitað upp, en hann taldi að eftir þrjár til fjórar mínútur hefði allt lokast. Hann kvaðst ekki hafa ætlað að skaða þau og hefði hann munað eftir þeim hefði hann látið þau vita. Hann kvaðst ekki hafa reynt að fara aftur inn í húsið því neðri hæðin hafi öll logað. Ákærði hélt að meðákærða hefði farið út á undan en hann gat ekki staðfest það. Ákærði mundi ekki eftir að hafa kveikt í öðru en kassanum og hann mundi ekki eftir að hafa kveikt í gardínunum en þar sem minni hans hafi ekki verið í lagi gat hann ekki útilokað það.

Ákærði kvaðst drekka til þess að deyfa sig eða gleyma einhverju. Hann kvað Guðmund og Krístrúnu hafa verið drykkjufélaga, hann hafi kynnst Krístrúnu um sumarið en Guðmund hefði hann verið búinn að þekkja í 20 ár. Hann kvað samband hans við Guðmund ekki alltaf hafa verið gott, þeir hafi stundum rifist, en þennan dag hafi þeir átt góð samskipti. Guðmundur hafi verið frekur, hann hafi gengið um eins og hann ætti heima þarna, hann hefði gengið í matinn án þess að biðja um leyfi. Síðasta daginn hafi hann spurt hvort hann mætti fá bjór. Þá hafi þau stolið frá honum um sumarið. Ákærði kvað meðákærðu einnig hafa verið drykkjufélaga og hafi hún verið búin að vera þarna í marga mánuði. Ákærða minnti að hún hefði þennan dag komið í kringum hádegið. Hún hafi oft skammast í honum og kennt honum um ýmislegt. Hann mundi ekki fyrir hvað hún hafi skammað hann þennan dag. Hann kvaðst yfirleitt hafa tekið þessu vel en undanfarið hafi hann verið farinn að svara henni meira.

Aðspurður hvers vegna hann hafi verið að fíkta með eld kvaðst ákærði ekki vita það. Hann vissi ekki hvort það væri vegna sjúkdóms en þekkt væri að brennuvargar geri þetta í neyslu. Hann kvaðst áður hafa gert þetta, kveikt í sinu fyrir 15 til 20 árum og í borði heim hjá sér á Kirkjuveginum fyrir rúmu ári, en slökkviliðið hefði slökkt þann eld. Ákærði kvað sér átt að hafa verið ljóst að kviknað gæti í húsinu þegar hann var að kveikja í kassanum. Ákærði kvaðst enga ástæðu hafa haft til að drepa Guðmund og Krístrúnu og hafi hann engan ásetning haft til þess, það hafi verið fíflaskapur og vitleysa að kveikja í kassanum á lærunum.

Ákærða X skýrði svo frá fyrir dómi að hún hafi komið á Kirkjuveg rúmlega tvö umræddan dag, hún hafi sest inn og fengið sér tvo eða þrjá bjóra. Hafi þá eitthvert rifrildi byrjað milli hennar, meðákærða og Krístrúnar inni í stofu, en þetta væri mikið í móðu hjá henni. Hún mundi ekki hvort Guðmundur hafi verið niðri en Krístrún hafi síðan farið upp. Meðákærði hafi byrjað að hóta að kveikja í og hafi hann kveikt í einhverjum pappakassa sem hann hafi verið með í kjöltunni þar sem hann sat á tveggja sæta sófa og hafi kviknað aðeins í buxunum hans. Hann hafi hent kassanum á gólfið og hafi hún hafi slökkt í með því að hella bjór á hann. Hana minnti að hún hefði slökkt alveg í honum en útilokaði ekki að glóð hefði getað verið í honum. Hún kvað meðákærða hafa verið reiðan og hótað að henda henni út og leggja á hana hendur. Hún mundi að meðákærði hafi hótað að kveikja í gardínunni og hafi hann farið með kveikjara að henni og spurt hvort hann ætti að kveikja í en hún kvaðst ekki muna hvort hann hefði kveikt í henni en hún hafi farið á klósettið og verið þar í einhvern tíma. Hún kvaðst þó ekki muna eftir því þegar hún hafi farið inn á klósettið. Þegar hún hafi komið út aftur hafi henni fundist að allt væri fullt af reyk og hafi hún þá strax hlaupið út. Hafi meðákærði verið fyrir utan að hringja í neyðarlínuna og skömmu eftir að hún hafi verið komin út hafi hurðarkarmurinn byrjað að loga nokkrum sekúndum síðar. Ákærða kvað Krístrúnu hafa vitað af því að meðákærði væri að kveikja í og hafi Krístrún öskrað upp á loft til Guðmundar að meðákærði væri að kveikja í. Krístrún hafi síðan farið upp á loft en síðan hafi húsið fuðrað upp. Hún kvaðst hafa beðið meðákærða að fara upp og bjarga Guðmundi og Krístrúnu, hann hafi reynt það en komið fljótlega út aftur því hann hafi ekki þolað reykinn. Ákærðu fannst hún ekki hafa haft tíma til að aðvara þau, henni hafi fundist að ekki væri kominn nógu mikill reykur en það fyrsta sem hún hafi hugsað hafi verið að hlaupa út og svo hafi hún hugsað um þau. Hún kvað þau bæði hafa kallað þegar þau voru komin út, rúða hafi brotnað og kvaðst hún hafa haldið að þau hefðu brotið rúðuna og væru að koma sér út. Ákærða var

ekki frá því að hún hefði náð að fara upp og láta þau vita ef hún hefði munað eftir þeim þegar hún hljóp út, en þetta væri allt í mikilli móðu hjá henni. Hún kvað þau meðákærða vera drykkjufélaga og hefðu kynnst í gegnum Guðmund. Hún kvaðst hafa fengið að vera hjá meðákærða í nokkra mánuði, en hún kvaðst hafa flutt út þegar Guðmundur og Krístrún fluttu inn fyrir um hálfum mánuði. Hafi ástæðan verið eilíf slagsmál og fylleri milli þeirra allra. Hún kvað samskipti sín við Guðmund ekki hafa verið góð en samskiptin við Krístrúnu hafi verið ágæt og hafi henni alls ekki verið illa við hana. Hún taldi að meðákærði hefði vitað af fólkinu á efri hæðinni þegar hann var að kveikja í kassanum en útilokaði ekki að hann hefði haldið að þau væru farin út. Ákærða kvaðst umræddan dag aðeins hafa verið undir áhrifum áfengis, ekki lyfja. Hún kvaðst mánuðina áður hafa verið í mikilli neyslu og drykkju og hefði andlegt ástand hennar verið mjög slæmt, hún væri fljót að detta út og fara í black out. Ákærða kvaðst nokkrum mánuðum áður hafa kveikt í sófaborði í húsinu en meðákærði hafi farið með það út.

T rannsóknarlögreglumaður skýrði svo frá fyrir dómi að hann hafi stýrt rannsókn málsins og verið með þeim fyrstu á vettvang. Hann kvað strax hafa verið vitað að einstaklingar væru innandyra sem hafi taldir vera láttnir. Hafi farið af stað sögur um að hugsanlega hefði verið framið morð og íkveikjan hefði verið leið til þess að hylma yfir það. Hafi því verið reynt að vernda efri hæðina þar sem hin látnu voru talin vera í því skyni að vernda sönnunargögn. Tekið hafi langan tíma að ná tökum á eldinum, mikill hiti hafi verið í húsinu og þá hafi menn verið hræddir við asbestmengun. Tæknideildin hafi síðan komið daginn eftir og skoðað vettvang, en áður hefði slökkvilið komist inn með hitamyndavél og þar hafi verið talið að hin látnu sæjust. Þegar lögreglumenn og sjúkraflutningamenn hefðu komið á vettvang hafi eldurinn verið kominn á það stig að þeir hefðu aldrei getað farið inn í húsið án þess að valda sjálfum sér tjóni. Vitnið kvaðst ekki hafa rætt við ákærðu, þau hafi verið komin inn í lögreglubifreiðar þegar hann hafi komið á vettvang.

Vitnið H lögreglumaður skýrði svo frá fyrir dómi að borist hafi tilkynning um eld í húsi að Kirkjuvegi og hugsanlega væri þar inni einn maður. Vitnið kvaðst hafa farið á vettvang og hafi verið mikill eldur á neðri hæð hússins. Þá hafi verið mikill reykur í öllu húsinu og hafi ákærðu staðið fyrir utan. Hafi ákærða X talað um að ákærði Vigfús hefði kveikt í og hafi hann verið að monta sig af því við hana að hann hafi verið með eld innandyra. Vitnið kvaðst því hafa handtekið þau bæði og sett þau í sitt hvora lögreglubifreiðina. Hann kvað þau hafa verið óróleg, þau hafi byrjað að rífast og hafi

ákærða X kennt honum um að hafa kveikt í og hafi hún verið reið við hann út af því. Hafi ákærði Vigfús ekki tekið því illa. Hann kvað ekki hafa verið hægt að fara inn í húsið á þessum tíma og bjarga einhverju fólki. Hann kvaðst ekkert hafa heyrt í fólkinu þegar hann kom á vettvang. Hann kvað ákærða Vigfús ekkert hafa tjáð sig um það sem gerst hefði, en hann hefði frétt frá öðrum lögreglumönnum að hann hefði talað um að hann væri morðingi.

Vitnið I lögreglumaður skýrði svo frá fyrir dómi að hún hafi verið með þeim fyrstu á vettvang og hefði neðri hæðin verið alelda og þegar hún hafi stigið út úr bílnum hafi hún heyrt sprengingar og öskur innan úr húsinu, kvenmannsrödd að því er hún taldi. Hafi þá sjúkraflutningamaður sagt henni að tveir einstaklingar væru inni og hafi hún þá farið að framhlið hússins þar sem ákærðu hafi staðið fyrir utan. Hafi ákærða X kallað á ákærða Vigfús og sagt að hann hefði gert þetta. Hann hafi ekkert sagt en hún hafi sagt að hann væri ógeðslegur morðingi og hrækt á hann. Þau hafi síðan verið handtekin og sett í sitt hvora lögreglubifreiðina. Ákærði Vigfús hafi ítrekað sagt að hann væri morðingi en hann hafi verið í frekar annarlegu ástandi. Þá hafi þau bæði nafngreint þau sem verið hafi inni í húsinu. Hún kvað að eldur hefði verið það mikill að ekki hefði verið hægt að fara inn í húsið.

Vitnið U sjúkraflutningamaður skýrði svo frá fyrir dómi að hún hafi verið fyrst á vettvang. Hafi húsið verið aldelda, ákærðu fyrir utan og einhver inni í húsinu að banka á gluggann öskrandi. Hún kvað ekki mögulegt að komast inn í húsið, það hafi verið alelda við innganginn í stiganum. Hún kvaðst hafa heyrt nokkur öskur, eitthvað hafi verið barið, en svo hafi það verið búið. Hún kvað ákærðu X hafa verið mjög reiða við ákærða Vigfús, hún hafi öskrað á hann ýmsum ljótum orðum, hann hafi verið að reyna að hringja og ætlað inn í húsið. Ákærða X hafi öskrað að ákærði Vigfús þyrfti að ná í Gumma, hún hafi öskrað að hann væri að drepa þau.

Vitnið J lögreglumaður skýrði svo frá fyrir dómi að hún hafi verið með þeim fyrstu á vettvang og hafi hún séð mikinn eld í húsinu og mikinn dökkan reyk. Ákærðu hafi verið fyrir utan öskrandi, maðurinn hafi verið í rifnum buxum og haldið á bjórdós og hafi ráfað um eins og hann hafi ekki vitað hvað væri í gangi en konan hafi staðið og öskrað á hann að hann væri morðingi. Eftir að fleiri hafi komið á vettvang hafi maðurinn farið að spyrja hvað hann hefði gert, hvort hann væri morðingi og hafi hann talað eins og hann hafi vitað af því að fólk væri í húsinu.

Vitnið V, varðstjóri hjá Brunavörnum Árnassýslu, skýrði svo frá fyrir dómi að hann hafi stýrt slökkvistarfi á vettvangi. Hafi verið mikill eldur á neðri hæð hússins og út um glugga bakvið og hiti í húsinu. Hafi fengist upplýsingar um að fólk væri inni í húsinu en það hafi verið það mikill eldur á neðri hæðinni og hiti sem tekið hafi á móti þeim og mikill reykur að ekki hafi verið mögulegt að senda reykkafara inn.

Vitnið M lögreglufulltrúi skýrði svo frá fyrir dómi að hann hafi séð um vettvangsrannsókn og væri niðurstaðan sú að eldsupptök hefðu verið inni í stofu þar sem verið hafi tveir sófar og hafi enginn vafi leikið á því að upptökin hefðu verið í þriggja sæta svampsófa. Ekki hafi kviknað í út frá rafmagni og þá hafi engin eldfýrandi efni fundist á vettvangi.

Vitnið N verkfræðingur staðfesti matsgerðir sínar fyrir dómi og skýrði svo að þegar bornar hafi verið saman myndir af húsinu eftir brunann við myndir sem hafi verið til af því fyrir brunann hafi verið auðvelt að átta sig á aðstæðum í húsinu. Hann kvaðst ekki hafa séð ástæðu til að efast um þá niðurstöðu lögreglunnar að um íkveikju af mannavöldum hafi verið að ræða og hafi upptökin verið í stærri sófanum í stofunni. Sést hafi af myndum að mikill eldur hafi verið þar lengi og hafi sófinn virst meira brunninn vinstra megin. Hann kvað engan vafa leika á því að almannahætta hafi stafað af brunanum og mikil hætta á stórfelldu tjóni varðandi líf og líkama og eignatjóni. Hann kvað það taka um eina og hálfu mínútu fyrir brunann að ná taki á sófanum en þegar eldurinn sé kominn í gegnum áklæðið og í svampinn fari þetta að gerast miklu hraðar. Hann taldi að ekki væri hægt að haldast við í stofunni lengur en í tvær til þrjár mínútur, en eftir aðstæðum gætu það verið ein og hálf til fjórar. Þegar eldur sé kominn í sófann sé hitageislunin orðin það mikil að óbærilegt sé að vera þar nema í nokkurra metra fjarlægð. Reykurinn liggja við loftið og sé hægt að komast undir hann í nokkrar mínútur með því að skriða. Hann kvað það gríðarlega einstaklingsbundið hvenær fólk upplifi hættuna af reyk og hafi prófanir sýnt að í um 10% tilvika fari fólk að snúa við. Reykurinn hafi farið léttustu leiðina, þ.e. upp stigann á móti þeim sem eru að fara niður og þá sé miklu meiri tilhneiging til þess að snúa við og sé tímarúmið tvær til þrjár mínútur. Hann gat ekki sagt til um það hvort útidyrhurðin hefði verið opin frá upphafi brunans eða að ákærðu hefðu skilið hana eftir opna. Hann kvaðst hafa gengið út frá því sem kæmi fram í gögnum málsins að kveikt hefði verið í pizzukössum og síðan í gardinum. Hann taldi að væri einhver búinn að loka að sér inni á baði tæki það smá stund fyrir viðkomandi að verða var við að eldur væri í stofunum en í svona litlu húsi sæist þetta mjög fljótt. Hann kvað

gardínur úr gerviefnum bráðna við hita og eiga mjög auðvelt með að kveikja í því sem sé undir. Hann taldi ekki mögulegt að verulegur eldur hefði verið kominn í sófann innan einnar mínútu.

Vitnið L réttarmeinafræðingur gaf símaskýrslu fyrir dómi og staðfesti niðurstöður sínar varðandi dánarorsök þeirra Guðmundar og Krístrúnar, þau hafi bæði látist af völdum kolmónoxíðs eitrunar sem var afleiðing þess að anda að sér reykgufum. Krufning hafi leitt í ljós að þau hafi bæði verið á lífi meðan eldurinn geisaði og hafi þau verið fær um að vera á ferli í húsinu. Þau hafi bæði neytt lyfja sem hafi slævandi og róandi áhrif og hefðu því getað dregið úr meðvitund þeirra og kynni það að hafa leitt til þess að þau hefðu síðar orðið eldsins vör en sá sem ekki hefði neytt slíkra lyfja. Magnið hafi þó ekki verið það hátt að líta megi á það sem eitrun. Vitnið taldi að Krístrún hefði látist 8-10 mínútum eftir að hún hafi byrjað að anda að sér kolmónoxíði en Guðmundur hefði látist eftir 3-8 mínútur.

Vitnið L læknir gaf skýrslu fyrir dómi og staðfesti læknisvottorð sín. Hann kvað ákærða Vigfús hafa verið með brunaáverka frekar innarlega á báðum lærum. Þá hafi hann verið með klór eða hrúfl á bakinu og hrúfl á hnúum, en hann hafi sagst hafa kýlt í vegg. Þá hafi ákærða X verið með hrúfl á framhandlegg. Þá kvaðst hann hafa skoðað lík þeirra Guðmundar og Krístrúnar og hafi hann talið að þau hefðu látist af völdum eittraðra lofttegunda en engir áverkar hafi verið á þeim.

Vitnið Y skýrði svo frá fyrir dómi að hann hafi umræddan dag verið í símasamskiptum við Guðmund. Hann hafi verið að sækjast eftir því að fá pillur frá einhverjum manni sem hann hafi ekki mátt tala við sjálfur. Hann kvaðst síðan hafa farið á hjóli til að hitta Guðmund, en húsið hafi verið í ljósum logum þegar hann hafi komið. Vitnið kvað greinilegt að ákærði Vigfús réði engu heima hjá sér, ákærða X hefði verið að hóta honum með sonum sínum og fengið hann til að gera hitt og þetta. Hann vissi ekki hvernig samskipti ákærða Vigfúsar voru við Guðmund og Krístrúnu en hann taldi að ákærði hefði viljað hafa þau öðru vísi, hann hafi litlu um þau ráðið.

Vitnið Z skýrði svo frá fyrir dómi að hann hafi þekkt bæði ákærðu og hin látnu. Hann kvaðst hafa verið mikið á heimilinu en hann hafi eiginlega verið hættur að fara þangað, hann hafi verið að reyna að ná sér á strik og koma sér út úr þessum geira. Hann kvað Krístrúnu og ákærðu X umræddan dag hafa verið í samskiptum við hann í þeim tilgangi að útvega þeim dóp, en hann kvaðst hafa reynt að koma sér undan því. Hann kvaðst oft hafa orðið vitni að því að ákærða X hafi fyrir nokkrum mánuðum talað um að

kveikja í húsinu en það hafi verið meira í djóki en annað. Hann kvað ákærða Vigfús hafa verið eins og í gíslingu gagnvart ákærðu X á heimili sínu. Ef hann gerði ekki það sem hún hafi beðið hann um hafi hún alltaf hótad syninum á hann.

Vitnið Þ skýrði svo frá fyrir dómi að hann hefði verið á leið framhjá húsinu að Kirkjuvegi þegar hann hafi séð að kviknað hafði í því. Hann kvaðst hafa séð konu fyrir utan og síðan hafi hann séð mann koma hlaupandi út úr húsinu. Hann kvaðst hafa tekið mynd af húsinu og síðan gengið áfram.

Vitnið O geðlæknir staðfesti matsgerð sína fyrir dómi og skýrði svo frá að ekkert hefði bent til ósakhæfis ákærða Vigfúsar. Það sem hafi stungið í stúf sé tveggja ára gríðarleg áfengisneysla, fram að því hafi ákærði unnið mjög vel en missi þráðinn og verði mjög sveiflóttur á geði og líði illa í aðdraganda atburðarins. Hann hafi verið efins um alla atburðarásina en engin spurning um það að hann hafi kveikt í. Það sem einkenni ákærða sé að hann vilji engum gera illt og taki hann á sig alla ábyrgð á þessu. Hann hafi lýst því mjög vel að hann hafi kveikt í pizzukössum en hann hafi einnig lýst því að hann hafi kveikt í gardínunum, en meiri efi hafi verið um það hjá honum. Hann gæti hafa verið í hálfgerðu óminnisástandi vegna áfengisáhrifa, hann hafi munað slitur en ekki alla atburðarásina. Vitnið staðfesti að ákærði væri haldinn hæðispersónuleikaröskun sem lýsi sér í því að maður eigi erfitt með að standa gegn vilja og orðum, kannski áskorunum annarra. Þá hafi þetta komið fram með því að hann hafi leyft fólki að vera heima hjá honum sem sé í vafasömum viðskiptum, en hann hafi átt erfitt með að segja nei við fólk. Hann láti margt yfir sig ganga og sé þetta eitthvað sem hann hefði átt að glíma við miklu fyrr. Vitnið kvaðst hafa farið að velta því fyrir sér hvort hann væri einn að taka á sig alla sök, en engin spurning sé að þarna hafi gerst atburður sem hann sé að einhverju leyti valdur að. Þá hafi skinið í gegn að hann hafi ekki viljað koma meðákærðu í klandur, hann hafi viljað taka alla sök á sig. Þá hafi hann verið hræddur við hefndaraðgerðir. Hann kvað ákærða vera með óstöðugleika í persónuleika sínum, svokallaða borderline þætti, en þegar slíku fólki líði illa vilji það skaða sig, í þessu tilviki brenna sig. Hann hafi líka skorið sig áður og hafi þetta verið einhvers konar aðferð sálarinnar til að fá útrás fyrir vonda líðan.

Vitnið R geðlæknir kom fyrir dóm og staðfesti yfirmatsskýrslu vegna ákærða Vigfúsar. Hann kvað niðurstöðuna vera þá að ákærði Vigfús væri ekki haldinn neinum þeim atriðum sem talin séu upp í 15. gr. almennra hegningarlaga og sé hann því sakhæfur. Þá bendi ekkert til þess að refsing komi ekki að notum. Ákærði hafi verið undir

verulegum áfengisáhrifum og hafi hann átt við áralangt áfengisvandamál að stríða. Þá komi önnur atriði inn, langvarandi vanmáttarkennd og þunglyndi, lág greind sem hafi háð honum allt sitt líf. Þá sé hann í alvarlegri geðlægð og haldinn áfallastreituröskun, hæðispersónuleikaröskun og jaðarpersónuleikaröskun. Þá sé hann með langvarandi vanmetakennd, þunglyndiseinkenni og sjálfsvígshugmyndir. Ekkert hafi bent til þess að hann væri með geðrofseinkenni. Hann kvað ákærða hafa lagt á það áherslu að hann bæri einn ábyrgð á því sem hefði gerst.

Vitnið Q sálfræðingur kom fyrir dóm og staðfesti yfirmatsgerð. Það hafi verið niðurstaðan að ákærði Vigfús væri sakhæfur og að refsing gæti borið árangur. Þá hafi hann greinst með hæðispersónuleikaröskun.

Vitnið P sálfræðingur staðfesti aðkomu sína að máli þessu og skýrði svo frá fyrir dómi að ákærði Vigfús hafi mælst á tornæmisstigi sem hafi haft áhrif á skilning hans og getu til að eiga samskipti við fólk. Þá sé hann haldinn hæðispersónuleikaröskun og eigi til sjálfskaðahegðun. Hann kvað ákærða hafa viljað ræða atvikið og hafi komið fram hjá honum að hann hafi verið með sjálfsvígshugsanir og hafi hann verið að kveikja í pizzukössum og sett þá á lærið á sér. Hann hafi síðan ekkert ráðið við eldinn.

Vitnið S geðlæknir staðfesti matsgerð sína og skýrði svo frá í símaskýrslu fyrir dómi að ekkert benti til þess að refsing gagnvart ákærðu X myndi ekki bera árangur. Hún hefði góðan skilning á umræddum atburðum og nú sé heilsa hennar og þroski með þeim hætti að refsing myndi bera árangur. Hún hafi verið áfengis- og vímuefnasjúklingur frá unglingsárum með örstuttum hléum og á köflum með alvarleg þunglyndis- og geðrofseinkenni. Hann taldi því viðbragðsflýti og snerpu ákærðu til þess að bregðast af skynsemi við umræddum atburði skerta miðað við fólk í besta ástandi. Þá hafi áfengisáhrif hennar gert það að verkum til viðbótar við þann kvíða sem sé hamlandi fyrir ákærðu að snerpa hennar minnkar enn verulega. Honum fannst frásögn ákærðu vera trúverðug, hún hafi ekkert verið að fegra sig og hafi hún sagt frá eins og þetta hafi blasað við henni.

Vitnið Æ skýrði svo frá fyrir dómi að hann hafi séð að kviknað hafi í á Kirkjuveginum og kvaðst hann hafa farið að vettvangi og rætt við ákærða Vigfús sem hafi verið kominn inn í lögreglubifreið. Hann kvað ákærða hafa tjáð sér að pizzukassi hefði dottið á gólfið og hefði verið eldur í honum. Hann kvað þá vera æskufélaga og þekkti hann því ansi vel. Hann kvaðst aldrei hafa orðið var við ofbeldishneigð hjá ákærða

en eftir að farið hafi að síga á ógæfuhliðina hjá honum hafi hann orðið svolítið eftirgefanlegur við sig og aðra.

Vitnið Ö yfirlögregluþjónn skýrði svo frá fyrir dómi að hann hafi fengið símtal frá aðila sem ekki hafi viljað láta nafns síns getið og hafi hann sagt að hann hefði verið staddur í húsi í júní eða júlí þetta sama ár og þar hafi hann heyrt ákærðu X hafa uppi mjög stór orð um hversu reið hún væri Krístrúnu fyrir að hafa tekið Guðmund af sér og hafi hún lýst því að hún vildi hana feiga. Hafi hún frekar sagt að hún hafi viljað að hún dræpist en að hún ætlaði að drepa hana. Hafi þeim sem á hlýddu verið verulega brugðið. Hafi þessi aðili tjáð vitninu að honum væri veruleg hættu búin og eftir að hafa hugleitt það gat vitnið fallist á það og taldi rétt að upplýsa ekki um nafn vitnisins. Hafi aðilinn sagt að ef hann gæfi skýrslu undir nafni myndu aðilar tengdir ákærðu X valda honum skaða.

Niðurstaða.

Í máli þessu er ákærða Vigfúsi gefin að sök brenna og manndráp en til vara brenna og manndráp af gáleysi með því að hafa valdið eldsvoða sem hafði í för með sér almannahættu að Kirkjuvegi 18 á Selfossi, vitandi af Guðmundi Bárðarsyni og Krístrúnu Sæbjörnsdóttur á efri hæð hússins, en þau létust bæði af völdum kolmónoxíðeitrunar. Þá er honum gefið að sök að gera enga tilraun til að aðvara þau um eldinn eða koma þeim til bjargar, allt eins og nánar er rakið í ákæru. Ákærðu X er gefið að sök almannahættubrot með því að hafa látið hjá líða að gera það sem í hennar valdi stóð til að vara við eldsvoða, en hún hafi enga tilraun gert til að aðvara Guðmund og Krístrúnu áður en hún yfirgaf húsið af völdum eldsins. Ákærðu neita bæði sök. Samkvæmt gögnum málsins voru ákærðu bæði undir verulegum áfengisáhrifum við handtöku, en önnur efni mældust ekki í sýnum sem tekin voru af þeim.

Fram kemur í lögregluskýrslu að ákærða X hafi á vettvangi öskrað stanslaust á meðákærða: „Þú gerðir þetta, morðinginn þinn“ og þá hafi hún hrækt á hann. Þá kemur fram að ákærði Vigfús hafi sagt að hann væri morðingi, hann væri með mannlíf á samviskunni. Þá hafi hann spurt hvort hann væri morðingi og hvort þau væru lifandi. Ákærði skýrði svo frá hjá lögreglu að hann teldi að kviknað hefði í gardínu inni í stofu en hann hafi verið búinn að reyna að kveikja í pappa á sjálfum sér en slökkt í honum og hélt hann að hann hefði látið pappann á gólfið en mundi það ekki. Hann hélt að

meðákærða hefði verið inni í stofu en mundi ekki hvort hún hefði beðið hann um að slökkva í kassanum. Hann kvað eldinn hafa magnast og hann hafi ekki ráðið við neitt, orðið stjarfur og gleymt því að aðrir væru í húsinu. Hann kvaðst ekki hafa munað hvar meðákærða hafi verið fyrir en hann hafi séð hana úti eftir að eldurinn hafi verið kominn upp. Í skýrslu Þ fyrir dómi kom fram að hann hafi séð konu fyrir utan húsið og síðan hafi hann séð mann koma hlaupandi út úr því. Ákærða X skýrði svo frá hjá lögreglu að hún og meðákærði hafi verið að drekka bjór og hafi meðákærði verið að kveikja í öllu í stofunni, gardínum og pappakössum og fótunum sínum og kvaðst hún tvisvar hafa slökkt í með því að hella bjór yfir kassana. Hafi Guðmundur og Krístrún verið uppi og hafi Krístrún verið búin að koma niður og sagt honum að hætta. Hafi ákærða farið á klósettið og ekki muna eftir neinu fyrir en hún hafi vaknað og hafi allt verið í reyk.

Ákærði Vigfús hefur fyrir dómi viðurkennt að hafa verið að fikta eitthvað með eld en hann kvaðst ekki alveg vita af hverju. Hann kvaðst hafa verið að kveikja í bjórkassa eða pizzukassa, haft þetta á fótunum á sér og síðan ýtt því frá sér út á gólf þegar komið hafi verið gat á buxurnar og hann hafi brennt sig. Hann taldi að ekki hefði verið búið að slökkva alveg í þessu, það hafi verið glóð og teppi á gólfinu. Hann mundi ekki eftir því að hafa kveikt í gardínunum en útilokaði það ekki. Hann kvaðst muna eftir því að allar gardínurnar hafi logað og hafi eldurinn skriðið strax eftir loftinu og hafi verið orðið mjög heitt. Hann kvaðst ekki hafa munað eftir þeim Guðmundi og Krístrúnu fyrir en hann hafi verið kominn út úr húsinu. Hann taldi að hefði hann munað eftir þeim hefði hann getað farið upp áður en reykurinn hafi leitað upp. Hann hafi ekki reynt að fara aftur inn í húsið því neðri hæðin hafi öll logað.

Ákærða X hefur fyrir dómi skýrt svo frá að meðákærði hafi verið að hóta að kveikja í og hafi hann kveikt í pappakassa sem hann hafi verið með í kjöltunni. Hann hafi hent kassanum á gólfið og hafi hún hafi slökkt í með því að hella bjór á hann. Hún kvað meðákærða hafa hótað að kveikja í gardínunni og hafi hann farið með kveikjara að henni og spurt hvort hann ætti að kveikja í en hún kvaðst ekki muna hvort hann hefði kveikt í henni. Kvaðst ákærða muna að hafa verið inni á klósetti, en hún kvaðst þó ekki muna eftir því þegar hún fór þangað inn. Þegar hún hafi komið út aftur hafi henni fundist að allt væri fullt af reyk og hafi hún þá strax hlaupið út. Ákærða kvað Krístrúnu hafa vitað af því að meðákærði væri að kveikja í og hafi Krístrún öskrað upp á loft til Guðmundar að meðákærði væri að kveikja í. Krístrún hafi síðan farið upp á loft en síðan hafi húsið fuðrað upp. Hún kvaðst hafa beðið meðákærða að fara upp og bjarga

Guðmundi og Kristrínu, hann hafi reynt það en komið fljótlega út aftur því hann hafi ekki þolað reykinn. Ákærða var ekki frá því að hún hefði náð að fara upp og láta þau vita ef hún hefði munað eftir þeim þegar hún hljóp út, en þetta væri allt í mikilli móðu hjá henni. Hún taldi að meðákærði hefði vitað af fólkinu á efri hæðinni þegar hann var að kveikja í kassanum en útilokaði ekki að hann hefði haldið að þau væru farin út.

Ákærðu eru ein til frásagnar um það sem gerðist í aðdraganda þess að eldur kviknaði í húsinu. Þeim ber saman um að ákærði hafi verið að fikta með eld með því að kveikja í pappakössum í kjöltu sinni. Ákærði Vigfús hefur kannast við að hafa hent logandi kassa á gólfíð og þá hefur ákærða X borið að meðákærði hafi verið að hóta að kveikja í gardínum og borið kveikjara að þeim, en ákærði Vigfús kveðst ekki muna eftir því. Rannsókn málsins hefur leitt í ljós að orsök brunans var íkveikja í stofunni þar sem ákærðu voru og hefur verið útilokað að kviknað hafi í af völdum rafmagns eða eldhvetjandi efna. Að mati N verkfræðings leikur enginn vafi á því að almannahætta hafi stafað af brunanum og mikil hætta á stórfelldu tjóni varðandi líf og líkama og eignatjóni. Samkvæmt framansögðu er því sannað að ákærða Vigfúsi hafi mátt vera þetta ljóst og hefur hann því gerst sekur um brot gegn 1., sbr. 2. mgr. 164. gr. almennra hegningarlaga.

Kemur þá til skoðunar hvort ákærði Vigfús hafi með þeirri háttsemi sinni, sem samkvæmt framansögðu er sönnuð, gerst sekur um manndráp eða manndráp af gáleysi. Ekki er um það deilt í máli þessu að þau Guðmundur og Kristrún létust af völdum eldsvoða sem ákærði ber ábyrgð á. Ekkert er fram komið í máli þessu sem bendir til þess að beinn ásetningur ákærða hafi staðið til að bana þeim en fyrir dómi skýrði ákærði svo frá að honum hefði átt að hafa verið ljóst að kviknað gæti í húsinu þegar hann var að kveikja í kassanum. Fram kemur í matsgerðum að ákærði hafi glímt við sjálfsvígshuganir og þá ætti hann til sjálfskaðahegðun. Þá hafi hann áður brennt sig og skorið viljandi. Er því ekki loku fyrir það skotið að ásetningur ákærða hafi einvörðungu staðið til þess að skaða sjálfan sig en ekki aðra sem í húsinu voru. Allt að einu bar ákærða að sjá til þess að ekki gæti kviknað í út frá pappakassa þeim sem sannað verður að telja að hann hafi hent frá sér á gólfíð. Þar sem ákærði lét þetta undir höfuð leggjast leiddi þetta gáleysi ákærða til þess að tvær manneskjur létu lífið í eldsvoða sem hann ber einn ábyrgð á. Þá verður að telja sannað að ákærði hafi enga tilraun gert til þess að aðvara Guðmund og Kristrínu um eldinn og er sú vörn hans að hann hafi gleymt að þau væru í húsinu haldlaus. Hefur ákærði því með þessari háttsemi sinni gerst sekur um brot gegn 215. gr. almennra hegningarlaga.

Ákærðu X er eins og að framan greinir gefið að sök að hafa brotið gegn 169. gr. almennra hegningarlaga, en samkvæmt þeirri lagagrein skal sá maður sæta sektum eða fangelsi allt að einu ári, sem lætur hjá líða að gera það, sem í hans valdi stendur, til þess að vara við eða afstýra m.a eldsvoða eða þess háttar óförum, sem mönnum eða miklum verðmætum er búinn háski af, enda hefði hann getað gert það án þess að stofna verulegum hagsmunum sínum eða annarra í hættu. Eins og að framan er rakið kvað ákærða Krístrínu hafa vitað af því að meðákærði væri að kveikja í og kveður hún Krístrínu hafa látið Guðmund vita af því. Hafi Krístrún síðan farið upp á loft en síðan hafi húsið fuðrað upp. Ákærða er ein til frásagnar um þetta en meðákærði kvaðst ekki muna eftir því að Krístrún hafi komið niður og skammað hann fyrir að vera að kveikja eld. Þá er ekki hægt að hafna þeim framburði ákærðu að hún hafi beðið meðákærða að fara upp og bjarga Guðmundi og Krístrínu. Með hliðsjón af skýrslu N er ljóst að eftir örfáar mínútur hafi eldur og reykur verið orðinn það mikill í húsinu að ekki reyndist unnt að fara upp á efri hæð þar sem þau Guðmundur og Krístrún voru í þeim tilgangi að bjarga þeim. Þegar allt framanritað er virt verður að telja ósannað að ákærða X hafi gerst sek um þá háttsemi sem henni er gefin að sök í ákæru og verður hún því sýknuð af kröfum ákæruvaldsins í máli þessu og bótakröfum á hendur henni vísað frá dómi.

Samkvæmt sakavottorði ákærða Vigfúsar sættist hann á sektargreiðslu og sviptingu ökuréttar fyrir ölvun við akstur árið 2009.

Samkvæmt gögnum málsins leikur enginn vafi á sakhæfi ákærða Vigfúsar og hefur hann með framangreindri háttsemi sinni unnið sér til refsingar. Þykir refsing hans hæfilega ákveðin fangelsi í 5 ár. Með vísan til 76. gr. almennra hegningarlaga skal draga frá refsivistinni með fullri dagatölu gæsluvarðhald sem ákærði hefur sætt frá 1. nóvember 2018.

[...], þeir A, B og E og [...], C og D krefjast hvert um sig miskabóta úr hendi ákærða Vigfúsar og nemur krafa hvers sonar um sig 5.000.000 króna auk vaxta og miskabótakrafa [...] hvors um sig nemur 4.000.000 króna auk vaxta. Þar að auki krefst B þess að ákærða Vigfúsi verði gert að greiða honum 1.268.123 krónur auk vaxta vegna missis framfæranda, sbr. 12. gr., sbr. 14. gr. skaðabótalaga og 796.032 krónur auk vaxta í bætur vegna missis framfæranda skv. 12. gr. laganna frá 18 til 20 ára aldri vegna náms. Þá krefst D þess að ákærða Vigfúsi verði gert að greiða henni 364.650 krónur auk vaxta í útfararkostnað skv. 12. gr. skaðabótalaga.

[...], þau F og G, krefjast miskabóta úr hendi ákærða Vigfúsar og nemur krafa hvors þeirra um sig 5.000.000 króna auk vaxta. Þá krefst F þess að ákærða Vigfúsi verði gert að greiða henni 1.808.779 krónur auk vaxta í útfararkostnað skv. 12. gr. skaðabótalaga. Allir framangreindir bótakrefjendur hafa notið aðstoðar skipaðra réttargæslumanna við gerð bótakrafna og meðferð þeirra fyrir dómi og er krafist þóknunar þeim til handa í samræmi við tímaskýrslur þeirra. Brotþolar byggja allir á því að ákærði Vigfús hafi valdið þeim skaðabótaskyldum miska sem honum beri að bæta þeim samkvæmt 2. mgr. 26. gr. skaðabótalaga.

Ákærði Vigfús hefur í máli þessu verið fundinn sekur um að hafa valdið dauða þeirra Krístrúnar, [...] A, B og E og [...] C og D og Guðmundar, [...] F og G. Þessi háttsemi ákærða og afleiðingar hennar var til þess fallin að valda brotþolum miska í skilningi 2. mgr. 26. gr. skaðabótalaga. Verður að telja að miski brotþola hafi verið mikill og þykja miskabætur til [...] Krístrúnar og [...] Guðmundar hæfilega ákveðnar 3.000.000 króna til hvers um sig og bera þær vexti eins og í dómsorði greinir. Þá verður ákærða gert að greiða B samtals 2.064.155 krónur vegna missis framfæranda ásamt vöxtum eins og í dómsorði greinir. Ákærða verður einnig gert að greiða D útfararkostnað eins og hún hefur krafist og með vöxtum eins og í dómsorði greinir. Miskabætur til [...] Krístrúnar þykja hæfilega ákveðnar 2.000.000 króna til hvors um sig og bera þær vexti eins og í dómsorði greinir. Þá verður ákærða gert að greiða F 1.808.779 krónur í útfararkostnað auk vaxta eins og í dómsorði greinir. Samkvæmt gögnum málsins voru ákærða Vigfúsi kynntar kröfur annarra brotþola en [...] Guðmundar við þingfestingu málsins þann 24. janúar sl., en kröfur þeirra voru birtar ákærða við þingfestingu framhaldsákæru þann 11. febrúar sl.

Þá ber með vísan til 1. mgr. 233. gr., sbr. 1. mgr. 235. gr. laga nr. 88/2008 um meðferð sakamála að dæma ákærða Vigfús til greiðslu alls þess sakarkostnaðar sem hann varðar í máli þessu, þar með talinn útlagðan kostnað samkvæmt yfirliti lögreglu, samtals 4.106.338 krónur og hefur þá verið dreginn frá sá kostnaður sem til féll vegna ákærðu X og greiðist hann úr ríkissjóði, sbr. 2. mgr. 235. gr. sömu laga. Þá verður ákærða Vigfúsi gert að greiða málsvarnarlaun skipaðs verjanda síns, Óskars Sigurðssonar lögmanns, sem með hliðsjón af tímaskýrslu lögmannsins og eðlis og umfangs málsins þykir hæfilega ákveðin 4.000.000 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti, auk ferðakostnaðar lögmannsins, 35.900 krónur.

Með vísan til 2. mgr. 235. gr. laga nr. 88/2008 ber að greiða sakarkostnað vegna ákærðu X úr ríkissjóði, þar með talin málsvarnarlaun skipaðs verjanda hennar, Guðna Jóseps Einarssonar lögmanns, sem þykja hæfilega ákveðin 3.200.000 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti, auk ferðakostnaðar lögmannsins, 103.024 krónur.

Ákærða Vigfúsi verður einnig gert að greiða þóknun skipaðra réttargæslumanna allra brotþola, þeirra Arnars Inga Ingvarssonar lögmanns, réttargæslumanns A, B og E, 1.900.000 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti auk ferðakostnaðar lögmannsins, 89.320 krónur, Ívars Þórs Jóhannssonar lögmanns, réttargæslumanns C og D, 1.400.000 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti og Sigurðar Sigurjónssonar lögmanns, réttargæslumanns F og G, 1.070.000 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti.

Kolbrún Benediktsdóttir varahéraðssaksóknari flutti mál þetta af hálfu ákæruvaldsins.

Hjörtur O. Aðalsteinsson dómstjóri kveður upp dóm þennan.

Dómsorð:

Ákærði, Vigfús Ólafsson, sæti fangelsi í 5 ár. Frá refsivistinni skal draga með fullri dagatölu gæsluvarðhald sem ákærði hefur sætt frá 1. nóvember 2018.

Ákærða, X, skal vera sýkn af öllum kröfum ákæruvaldsins í máli þessu og er bótakröfum á hendur henni vísað frá dómi.

Ákærði Vigfús greiði eftirtöldum bætur:

A, 3.000.000 krónur auk vaxta samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 frá 31. október 2018, en síðan dráttarvaxta skv. 1. mgr. 6. gr. sömu laga af þeirri fjárhæð frá 24. febrúar 2019 til greiðsludags.

B, samtals 5.064.155 krónur með vöxtum samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 af 3.000.000 krónum frá 31. október 2018, og með 4,5% ársvöxtum samkvæmt 1. mgr. 16. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993 af 2.064.155 krónum frá 31. október 2018, hvort tveggja til 24. febrúar 2019, en með dráttarvöxtum samkvæmt 1. mgr. 6. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 af 5.064.155 krónum frá þeim degi til greiðsludags.

C, 2.000.000 krónur auk vaxta samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 frá 31. október 2018, en síðan dráttarvaxta samkvæmt 1. mgr. 6. gr. sömu laga af þeirri fjárhæð frá 24. febrúar 2019 til greiðsludags.

D, 2.364.650 krónur með vöxtum samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 af 2.000.000 krónum frá 31. október 2018, og með 4,5% ársvöxtum samkvæmt 1. mgr. 16. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993 af 364.650 krónum frá 13. nóvember 2018, hvort tveggja til 24. febrúar 2019, en með dráttarvöxtum samkvæmt 1. mgr. 6. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 af 2.364.650 krónum frá þeim degi til greiðsludags.

E, 3.000.000 krónur auk vaxta samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 frá 31. október 2018, en síðan dráttarvaxta skv. 1. mgr. 6. gr. sömu laga af þeirri fjárhæð frá 24. febrúar 2019 til greiðsludags.

F, 4.808.773 krónur, auk vaxta samkvæmt 8. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu frá tjónsdegi til 11. mars 2019 og dráttarvaxta samkvæmt 9. gr. sömu laga frá þeim degi til greiðsludags, samanber 6. gr. sömu laga.

G, 3.000.000 krónur, auk vaxta samkvæmt 8. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu frá tjónsdegi til 11. mars 2019 og dráttarvaxta samkvæmt 9. gr. sömu laga frá þeim degi til greiðsludags, samanber 6. gr. sömu laga.

Ákærði Vigfús greiði allan sakarkostnað sem hann varðar í máli þessu, þar með talinn útlagðan kostnað samkvæmt yfirliti lögreglu, samtals 4.106.338 krónur. Þá greiði ákærði Vigfús málsvarnarlaun skipaðs verjanda síns, Óskars Sigurðssonar lögmanns, 4.000.000 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti, auk ferðakostnaðar lögmannsins, 35.900 krónur.

Ákærði Vigfús greiði einnig þóknun skipaðra réttargæslumanna allra brotþola, þeirra Arnars Inga Ingvarssonar lögmanns, réttargæslumanns A, B og E 1.900.000 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti auk ferðakostnaðar lögmannsins, 89.320 krónur, Ívars Þórs Jóhannssonar lögmanns, réttargæslumanns C og D, 1.400.000 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti og Sigurðar Sigurjónssonar lögmanns, réttargæslumanns F og G, 1.070.000 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti.

Allur sakarkostnaður vegna ákærðu X greiðist úr ríkissjóði, þar með talin málsvarnarlaun skipaðs verjanda hennar, Guðna Jóseps Einarssonar lögmanns, 3.200.000 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti, auk ferðakostnaðar lögmannsins, 103.024 krónur.

Hjörtur O. Aðalsteinsson.